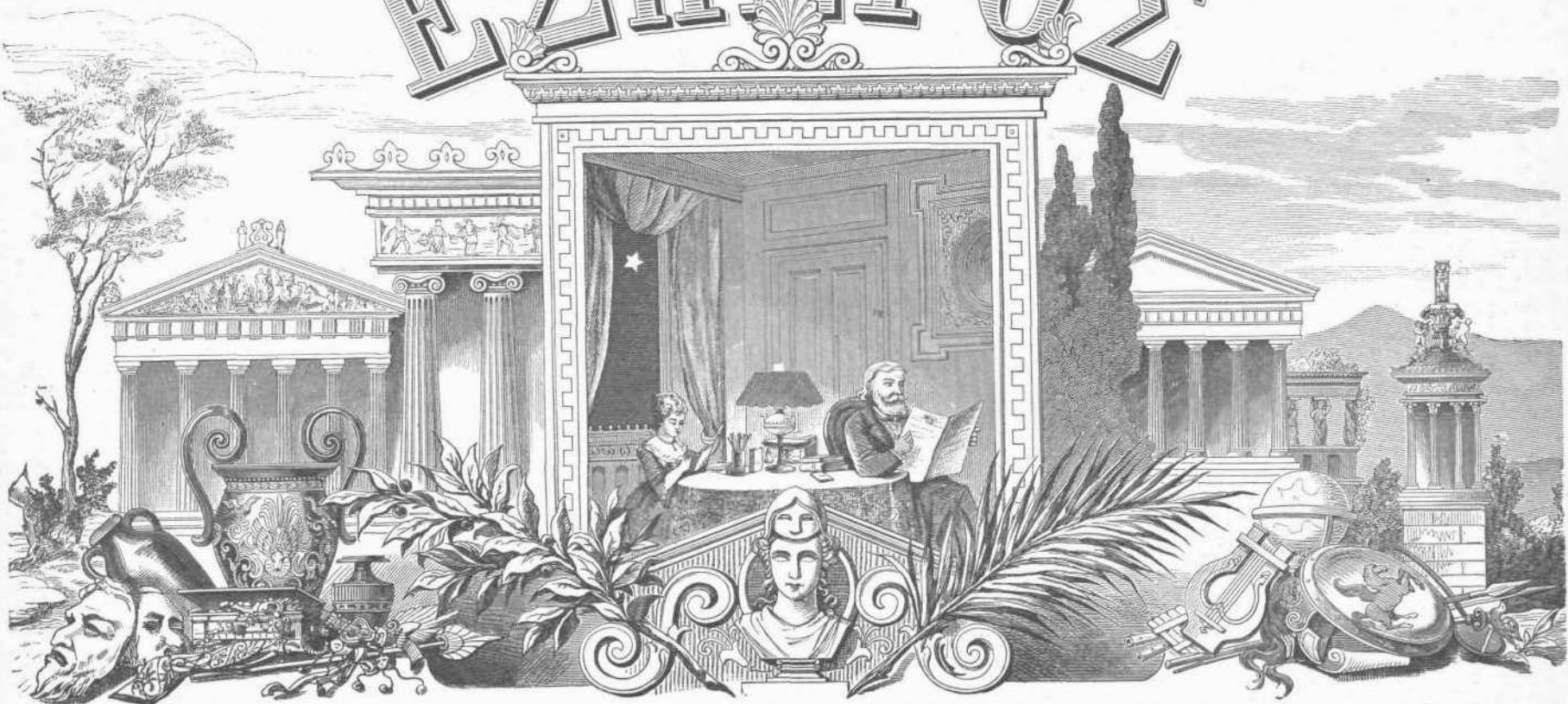

ΕΣΠΕΡΟΣ

Έτος Α΄.

Εκδίδεται
τῆ 1/18 καὶ 15/27.
ἐκάστου μηνός.

Εν ΛΕΙΨΙΑΙ τῆ 15/27 Δεκεμβρίου 1881

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χρυσόν.

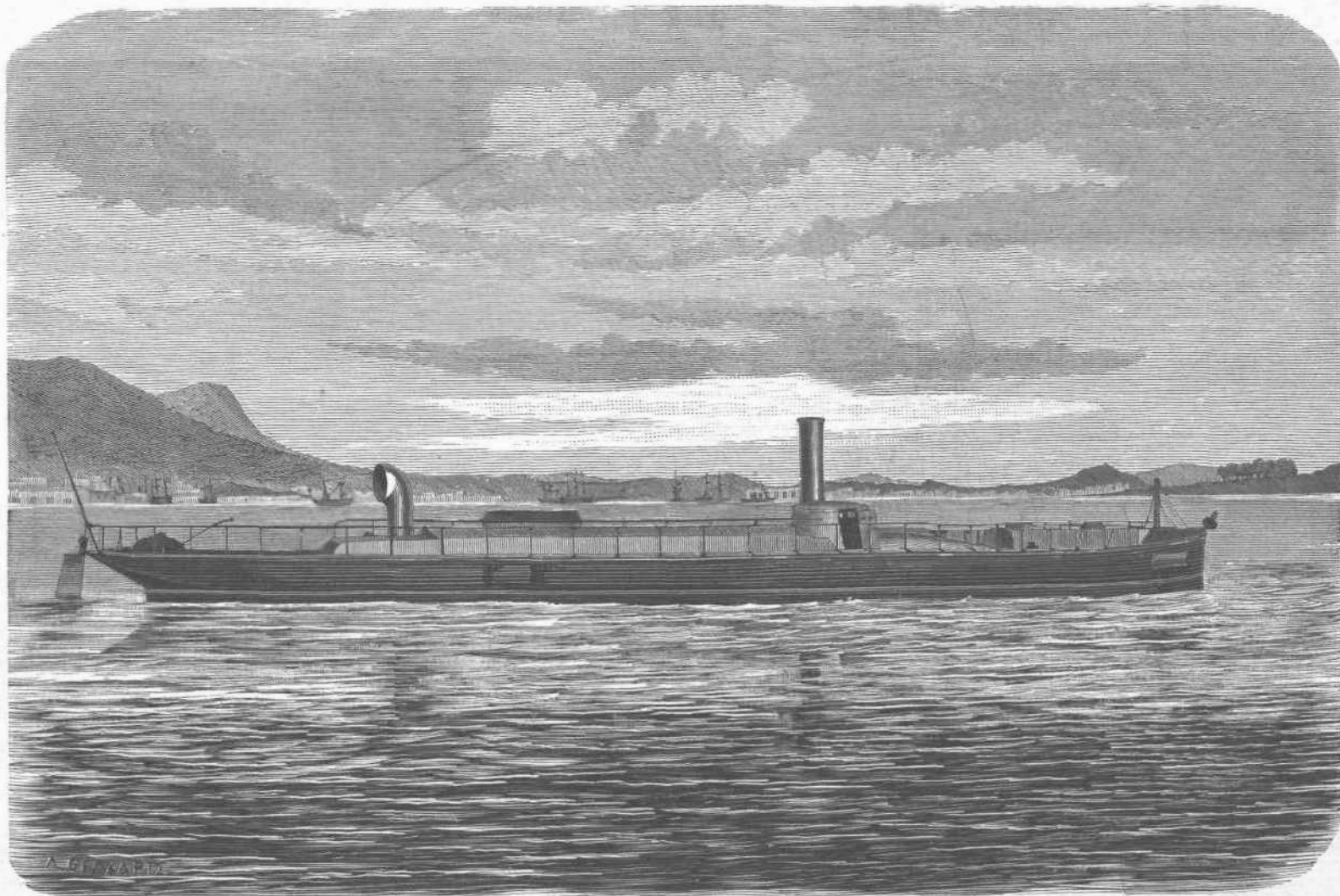
Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

Ἄρ. 16.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Φερενίκη. — Ὁ ὁδόςος φι-
λέλληρ Νικόλαος Ραϊκός (συνέχεια). — Ἐπιγράμματα εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἑλληνικοῦ
στρατοῦ εἰς Βῶλον. — Ἡ καταστροφὴ ἐν Βιέννῃ. — Τὸ ἄσμα τοῦ Χιαβάθα (συνέχεια).
— Ἡ Τέχνη, ἀγαλμάτων εἰσεθῆν ἐν Πομπηίᾳ. — Βυζαντιναὶ εἰκόνες. Ἀνθρόπικος
Κοιμητῆς (συνέχεια). — Ἐκ τρικυμίας καὶ κινδύνου. Δείκωμα αὐτογράφων. — Πολι-
τικὴ ἐπιθεώρησις. — Νεκρολογία. — Μῦθος Κριλῶφ. — Διάφορα.

ΕΙΚΟΝΕΣ.
Τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Φερενίκη. — Εἰκὼν Φ. Α. ΚΑΥΛΒΑΧ. — Τὸ
θέατρον τοῦ Ring ἐν Βιέννῃ πρὸ τῆς καταστροφῆς. — Ἡ Τέχνη, ἀγαλμάτων
εἰσεθῆν ἐν Πομπηίᾳ. — Τὸ θέατρον τοῦ Ring ἐν Βιέννῃ κατὰ τὴν καταστροφὴν. —
Ἐκ τοῦ λεκώματος τῶν αὐτογράφων. Θεᾶ ἐκ Τίτιδος καὶ αὐτογραφα ἐπισήμων
προσώπων.

— TO ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. —

Η ΦΕΡΕΝΙΚΗ.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η ΦΕΡΕΝΙΚΗ.

(μετά εικόνας, βρα σελ. 241.)

Τορπιλακοντιστικά άτμακάτους έχει ή Ελλάς άρκετάς, ών τινές μέν έναυπηγήθησαν έν τώ γαλλικώ ναυπηγείω των FORGES ET CHANTIERS, τινές δ' έν τώ άγγλικώ των YARROW AND CO. Τών πρώτων τούτων είνε και ή Φερενίκη.

Αυτή έχει μήκος εκατόν ποδών και δύο εξακοντιστικούς σωλήνας, έξ ών έκτοξεύονται αί φοβεραί τορπίλαι του συστήματος WHITEHEAD διά πεπισμένου άέρος. Το πλήρωμα δέ των τοιούτων τορπιλλοφόρων σύγκεται έξ ενός πλοίαρχου, ενός ύπαξιωματικού, δύο θερμαστών και δύο ναυτών.

Αί δέ έκτοξεύονται τορπίλαι του συστήματος WHITEHEAD, έκ του έν Φιούμε της Αύστρίας έργοστασίου, είνε αυτοκίνητοι έν τή θαλάσση μετά την έκτοξευσιν αυτών, δύνανται δέ να τοξεύονται μετά όσον ένεσσι πλείστης άκριθείας, άπαρεγκλίτου σχεδόν μενουόςης της διευθύνσεως αυτών. Έχουσι δέ το πλεονέκτημα να μη έκπυροσχορωτίσιν άν μη προσκρούσωσιν εις τας πλευράς του έχθρικού πλοίου, ώστε δύνανται έν άποτυχία να μη περιπέσωσιν εις τας χείρας του έχθρου. Είνε δέ κατασκευασμένη ή τορπίλλη WHITEHEAD έκ χάλυθος τετρονευμένου και έχει μήκος μέν 15 περίπου ποδών, διάμετρον δέ 40 σχεδόν ύφεκατομέτρων και όμοιάζει προς νάρκην ή δελφίνα. Το όλον αυτης σύστημα διαιρείται εις έπτά μέρη, ών το πρώτον είνε το πιστόλιον όπερ διδει το πυρ εις το δεύτερον μέρος το περιέχον την θαυματούργη, μεθ' ό έπειτα τρίτον, το μυστικόν μέρος, έν φ' κανονίζεται το βάθος της πορείας της τορπίλλης· τέταρτον είνε το διαμέρισμα εις δ εισάγεται ό πεπισμένος άήρ μέχρις έβδομήκοντα άτμοσφαιρών· το πέμπτον μέρος είνε ή άερομηχανή ήτις τίθησιν εις κίνησιν τους δύο έλικας· το έκτον είνε το κενόν έν φ' ύπάρχει μικρόν του πηδαλιου μηχανήμα, και έβδομον τέλος έχει ή τορπίλλη τρία πηδάλια περιελκίσοντα τους δύο έλικας. Η τορπίλλη WHITEHEAD έχει ταχύτητα 20—22 μιλίων καθ' ώραν διαρκούσαν πλέον του ενός τετάρτου.

Τοιαύτα τά φοβερά όργανα, άτινα έκτοξεύει πλην των άλλων αναλόγων πλοίων του έλληνικού ναυτικού και ή Φερενίκη, ής παρερχομεν την εικόνα. K.

Ο ΡΩΣΣΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΑΙΚΟΣ.

(συνέχεια· βρα προηγ. τεύχος).

Έπιστολή του Κυβερνήτου κόμητος Καποδιστρίου τώ κόμητι Βενεδόφφ, ύπασιπτή της Α. Μ. του αυτοκράτορος της Ρωσίας.

Λαμβάνω την τιμήν να ύπομνήσω Υμίν έμαυτόν και πέμπων Υμίν την παρούσαν αναλαμβάνω την ευχάριστον έντολήν ν' αποδώσω την όφειλομένην δικαιοσύνην τώ κυρίω Ραϊκώ, άντισυναγματάρχω νυν του έλληνικού στρατού.

Αποφασίζει ούτος ν' αποτανηή προς Υμās διά της έσωκλείστου έν τή παρούση επιστολής, και θεωρώ καθήκόν μου να επισυνάψω τας έκφράσεις των ειλικρινών πόθων μου, ίνα επιστήσητε την ύμετέραν προσοχήν επί της αίτήσεως αυτού και παραστήσητε αυτήν τώ αυτοκράτορι. Μοί είνε δέ λίαν ευχάριστον να έλπίζω ότι ή Α. Μ. θέλει δώσει άπόρρασιν ταις αίτήσεσιν αυτού και ήθελον θεωρεί έμαυτόν ευτυχή εάν ήδύναμην να συμβάλλω εις τούτο διά της έξης περι του κ. Ραϊκού ειλικρινούς γνώμης.

Ότε άφίχθην εις Ελλάδα ούτος ήδη έχαιρε την ύπόληψιν πάντων των φρονίμων άνδρών και ούδόλωσ μετείχε των δολοπλοκίων εκείνων, άτινες συμβαίνουσιν έν άπάσαις ταις χώραις και έπιφέρουσι τοσαύτα δεινά τώ δυστυχεί τούτω έθνει. Ό άγαθός και έντιμος Βαυαρός ταγματάρχω "Εϊδεκ, χρηματίσας τότε άρωγός μου ως αναπληρών τον ύπουργόν των στρατιωτικών μοί έπρότεινε

τον κ. Ραϊκόν κατ' άρχάς ως φρούραρχον του "Ιτς-καλέ· μετά δέ ταύτα ένεπιστεύθησαν αυτώ το Παλαμηδιον, και επί τέλους τας Πάτρας και τον Πύργον. Έν άπάσαις ταις θέσεσι ταύταις κατά το διάστημα τριών έτών άνεδείχθη άξιος των έλπίδων και της έμπιστοσύνης της κυβερνήσεως. Διά του τιμίου χαρακτήρος αυτού, έν πολλαίς περιστάσεσιν άναδειχθέντος, και έν γένει διά της ευγενούς και όρθόφρονος διαγωγής του έφείλκυσε την ύπόληψιν της κυβερνήσεως και την αγάπην της χώρας. Ό κ. Ραϊκός είνε άνθρωπος φιλήσυχος και σταθερός. Αναγνωρίζει πληρέστατα το καθήκόν του και μετ' άκρας έπιμελείας και τιμιότητος έκπληροί αυτό. Ούδόλωσ άπήντησα παρ' αυτώ εκείνας τας παρεκτροπάς του νοός και της καρδιάς, ένεκα των όποιων κατά τους χρόνους ήμών και οι ίκανώτεροι άνδρες καθίστανται λίαν έπικίνδυνον. Έσχάτως τούναντίον συνέβησαν περιστάσεις καταδειξάσαι την φρόνησιν και ειλικρίνειαν του άνδρός. Εάν ήδύνατο να μείνη έν Ελλάδα, θεθαίως μεγάλας ήθελε προσφέρει ύπηρεσίας τή χώρα και τή κυβερνήσει· οικογενειακοί όμως λόγοι καλούσιν αυτόν εις Ρωσίαν και ιδίως ό πόθος του να καταπεισθη ότι δέν είνε έξόριστος.

Ευαρεστήθητε, έξοχότητε, να καταπεισθε αυτόν εις τούτο. Έπαναλαμβάνω δέ ότι τύσον είμι πεπεισμένος περι του έντίμου χαρακτήρος του κ. Ραϊκού, ώστε έγγωώμαι δι' αυτόν ένώπιον της Α. Α. Μ. ως εάν έγγωώμην δι' έμαυτόν.

Έλπίζω δέ ότι θέλετε με τιμήσει διά τινων γραμμών άπαντήσεως. Όφείλω να διαβιβάσω αυτάς τώ κ. Ραϊκώ όστις μέχρι της άφίξεως αυτών θέλει παραμένει πλησίον μου. Δέχθητε κ. τ. λ. Έν Ναυπλίω, 19/31 Μαΐου 1881.

I. Α. Καποδιστριας.

Συνεπεί της άνωτέρω επιστολής ό Ραϊκός μετά τον θάνατον του Κυβερνήτου έτυχε του ποθουμένου ήτοι της εις Ρωσίαν έπανόδου, ένθα τέως έθεωρείτο άπόβλητος διά τον μόνον λόγον ότι μόνος μεταξύ τοσούτων εκατομμυρίων Ρώσων ευρέθη μετασχών του ιερού ήμών άγώνος. Έπιστρέψας εις Ρωσίαν κατατάχθη πάλιν εις το ίππικόν της αυτοκρατορικής φρουράς, κατοικήσας μεταγενεστέρωσ έν Όδησσώ μέχρι των τελευταίων του βίου αυτού ήμερών. Μεταξύ των έγγραφων αυτού ευρέθη σπουδαιότατον ύπόμνημα παρ' αυτού γραφέν ως αυτόπτην μάρτυρος της δολοφονίας του Κυβερνήτου, το όποϊον επισυνάπτομεν ένταύθα λαθόντες αυτό έκ του ρωσικού Αρχείου, ένθα κατατέθη υπό του κ. Μ. Μαρκέδης, επιστήθιου φίλου του ύιου του φιλέλληνοσ Ν. Ραϊκού, άξιωματικού και τούτου νυν ενός των ταγμάτων της αυτοκρατορικής φρουράς.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

περι της δολοφονίας του κόμητος Καποδιστρίου

υπό Ν. Α. ΡΑΙΚΟΥ.

(Έκ του ρωσικού Αρχείου.)

Σημ. Προς πληρεστέραν κατάληψιν της παρούσης άφηγήσεως ό άναγνώστης δέον να έχη πρό ύφθαλμών το σχεδιογράφημα της πόλεως του Ναυπλίου και την τοπογραφίαν αυτης.

Έπί θράχου 750 ποδών ύψους είνε έκτισμένον το φρούριον του Παλαμηδιου. Κάτωθι εξαπλούται πεδιάς στερογγυλόμορφος, χωρισμένη από του χωρίου διά τάφρου και καταρρομένη έξ ανατολών προς δυσάς, απολήγουσα δέ εις το άκρωτήριο, ένθα κείται ό λιμήν. Προς μεσημέριαν ή πεδιάς περιβρέχεται υπό της θαλάσσης, προς βορράν δέ έκτεινόνται αί οικίαι άνερχόμεναι προς το ύψωμα. Οι άρχαιολόγοι θεβαιούσιν ότι έν τή πεδιάδι ταύτη έκκειτο το άρχαιον Ναύπλιον. Βαθυμόδν ή άμμος έσχημάτισε παρὰ τους πρόποδας του θράχου πεδιάδα, ένθα άνηγέρθησαν οικίαι και έσχηματίσθη πόλις. Οι Ένετοί κατά την έν Πελοποννήσφ κυριαρχίαν των έφρόντισαν περι της ύχυρώσεως του Ναυπλίου, άνήγειρον το φρούριον του Παλαμηδιου και το τείχος το γνωστόν νυν υπό το όνομα "Ιτς-καλέ.

Τήν πόλιν δύνανται τις να διαιρέση εις τρία μέρη· το πρώτον εύρίσκειται έντός της περιφερείας των τειχών του "Ιτς-καλέ· το δ' έτερον εξαπλούμενον επί όμαλης πεδιάδος διαιρείται εις δύο, παραλλήλωσ προς το "Ιτς-καλέ και προς τὰ "Πέντε άδέλφια", φρούριον λαθόν το όνομα τούτο διότι ένταύθα ίστανται πέντε πυροβόλα μεγίστης όλικής. Το μέρος τούτο

ΕΠΗΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

Είνε γνωστή εις το Πανελλήνιον ή εθουσιώδης ύποδοχή, ής έτυχεν ό έλληνικός στρατός έν Βώλφ. Εί και κατ' άνάγκην αί προς ύποδοχήν αυτού προπαρασκευαί έγένοντο λίαν κατασκευασμένως, ή ύποδοχή όμως αυτη ύπέρβε λαμπρά, έλαμπρόνθη δ' έτι μάλλον έκ των άπανταχόθεν συβρευσάντων προς το συγκινητικόν θέαμα φιλοπατρίδων Έλλήνων. Κατάλληλοι άψίδες άνηγέρθησαν έν τάχει και κατακοσμήθησαν με εικόνας και σημάιας, έκαστέρωθεν δέ του μέρους, έθεν έμελλε να διαβή ό στρατός, άνυψώθησαν δύο πορταμίδες έξ' ών έστήθησαν αί προτομαί Ρήγγα του Φεραίου και του Πατριάρχου Γρηγορίου. Ως γνωστόν, των δύο τούτων πρωτομαρτύρων της έθνικής παλιγγενείας οι άνδριάντες κοσμούσιν και το προπύλαιον του έν Αθήναις Πανεπιστημίου. Ό κ. Δημήτριος Βερναρδάκης παρακληθείς συνέταξε τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα επιγράμματα διά την περίστασιν ταύτην. Η επί της ύποδοχής έπιτροπή έμελλεν επί της έτέρας των πορταμίδων να στήση την προτομήν του Θεσσαλού Ανθίμου Γαζή, έντεθέν δέ και το εις αυτόν επίγραμμα· αλλά μη εύρεθείσης εικόνας αυτού, άφασιάσθη ν' άντικατασταθ ή διά της προτομής του Πατριάρχου. Διά τον λόγον τούτον το μόν εις Γαζήν επίγραμμα δέν έχρησιμοποιήθη, παρηγγέθη δέ άλλο διά τον πατριάρχη, όπερ ει και καταπειγόντως άποσταλέν καθυστέρησε. Κάτωθεν της προτομής του Φεραίου Ρήγγα ύπάρχον αί τελευταίαι λέξεις του βνήκοντος πρωτομάρτυρος: "Αρχετόν σπόρον έσοπειρα· θά έλθη ή ώρα να θλαστήση, και το γένος μου θά συνάξη τον γλυκύν καρπόν."

1.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ.

Χαίρετ' έλευθερίας τού άνίσχοντες φάος ήμϊν, Ελλάδας όπλίται, λόγχη ύφ' ύμετέρη. Ταύτην μυρίου έκ στόματος περιγηγέ άπάσης σύγγον' ίησ' όμοκλήν έθνεα Θεσσαλίας. Σύν δ' ίαχαι πέρι χαιρών Πίνδος Πήλιον Όσσα και στεφάνους ύμιν Πηγεϊός άνθοφορών. Ούλυμός τε θρέμει, καν δεσμοίς χείρα λύτεραν πρόφρων ύμιν έλεϊν δεξιή έσύμμενος.

2.

ΕΙΣ ΑΝΘΙΜΟΝ ΓΑΖΗΝ.

Ανθιμος ούτος Γαζής πολλά θ' ό καλά τε θύσας Έρμέα λογίω έργμασιν ήδδ λόγοις. Ούδ' όγε μαρναμένης άπάνευθέ ποθ' Ελλάδας ήεν πολλά προς πόλεμον καν άγορη μόγεων. Τώ και δουλοσύνης χθών λυομένη γενέτειρα εύσεβείως άνδρός μνήσατο νυν ιερού.

3.

ΕΙΣ ΡΗΓΑΝ ΦΕΡΑΙΟΝ.

Έγρεο, θεσπεσιών έπέων σπορευ, έγρεο, Ρήγγα, τήνδ' αλλά θλάστην σου σπόρου όψόμενος, λογγοφόρον Παναχαιών λήιον άν σέο πάτην παμφαές άντέλλον φέγγος έλευθερίας. Ούδ' άρα σοί τι μάνθη γ' αίματι πάτριον ούδας, έκπροχυθάν γάρ αίλις δόξε σόν αίμα Θεφ

4.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΟΙΔΙΜΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΤΟΝ Ε'.

Πώς ώδ' αυ πάρ τήδε, κάρα σεπτών πατριάρχα; Η τον Αθήνησιν της θροτέως σοφίης ναόν σόν Ρήγγα προλιπών, διαπόντιος αύθις προς Σοφίης θείης Έλλάδ' άγεις τέμενος; — Ού τάδ' έγωγ' έλαχον, σωτήρη δέ ρώσιον ήνω εύχολήν λαού τούδε Θεφ άνιεις.

της πόλεως άπολήγει εις το άριστερόν μέρος του προβλήματος, κειμένον επί στερεού θράχου. Ένευθεν δέ προβαίνει έν σχήματι ήμισυέληνου προς την θαλάσσαν. Δεξιόθεν του προβλήματος εύρίσκειται πλατείτα τετράγωνος άπολήγουσα εις γέφυραν έκτισμένην παρὰ τους πρόποδας του φρουρίου "Ιτς-καλέ. Το τρίτον μέρος έκτεινεται έκ του τείχους μέχρι της προκυμαίας και άποτελεί την παραθαλάσσιον συναικίαν. Εισερχόμενος τις εις το Ναύπλιον έκ της έθρας διέρχεται διά σκολιάς και ρυπαράς όδου και φθάνει εις το όχύρωμα των Πέντε Άδελφών. Έν τή όδω ταύτη κείται ό ναός του Αγίου Σπυριδώνος, ού τινοσ ή κυρία εισόδος είνε έστραμμένη προς την όδον την άνερχομένην προς το άνω της πόλεως μέρος.

Η έξωτερική μορφή του ναού τούτου ούδόλωσ όμοιάζει τους συνήθως γνωστούς ήμϊν ναούς. Είνε άπόλωσ σκουπινή άποθήκη μετά θύρας αύτή ευρυτέρας των συνήθων θυρών των οικιών· ένθεν κάκειθεν του ναού ύπάρχουσιν οικίαι ιδιωτικάι.

Έκ του μέρους, ένθα το όχύρωμα των Πέντε Άδελφών, ή θάλασσα περιβρέχει τείχος διαίρουσ την πόλιν εις δύο τμήματα. Η παράκτιος συναικία άρχεται έν άρκούση άπ' αυτού άποστάσει έκ του ανατολικού μέρους. Το όχύρωμα των Πέντε Άδελφών έχει λιμένα και ξυλίνην προκυμαίαν προς προφύλαξιν πλοίων διαφόρου μεγέθους. Η εις τον λιμένα, ή μάλλον όρμον τούτον, εισόδος έπιτρέπεται μόνον έν ώρα άνάγκης.

Έπιστρέφον τις έκ του όχυρώματος άπαντά οικίαν άνήκουσαν τή κυβερνήσει, ήν κατέχει μετά του έπιτελείου του ό στρατηγός GERARD, άρχηγός του τακτικού στρατού. Ό Γάλλος άντιπρόσωπος, θαρώνος ROUEN κατοίει έν τή οικία του κ. Τρικούπη παρὰ την θαλάσσαν. Παρὰ τή οικία ταύτη χωρισμένη μόνον διά κήπου έκκειτο το οίκημα του κ. Βαλλιάνου, συναγματάρχου του μηχανικού. Άνω του ήρθέντος τείχους άνέρχεται στενή όδός παραλλήλωσ τοις παραθύροις των ισολέων των οικιών Ρουάν και Βαλλιάνου. Αλλά μεταξύ των οικιών τούτων διέρχεται όδός εύρετα άρκούνητος.

Τά αξιοπερίεργα μέρη της πόλεως είνε έν πρώτοις τὰ ήδη μνημονευθέντα· είτα δέ προχωρούντες άνερχόμεθα εις την πλατείαν του Γιαθόρ ή την στρατιωτικήν πλατείαν. Ένευθεν το κυριώτερον κτίριον είνε ό στρατών μετά των θολωτών και των στρατιωτικών φυλακών. Περαιτέρω κείται ή στρατιωτική Σχολή. Διαβάντες κατόπιν άλλην πόλην θολωτήν άπαντώμεν μικρόν μέγαρον, την άλλην οικίαν του κυβερνήτου Καποδιστρίου, το κατάστημα της Γερουσίας, το οίκημα του ρώσου άντιπροσώπου και άλλα.

Τή Κυριακή της 27 Σεπτεμβρίου 1881 μιζ των λαμπρών φθινοπωρινών ήμερών περι την ώραν έκτην της πρωίας οι στρατιώται της φρουράς του Ναυπλίου, της νυν πρωτευούσης, έξήρχοντο των στρατώνων αυτών διευθυνόμενοι προς τον συνήθη τόπον της συναθροισέως των, την πλατείαν του Γιαθόρ, αναμένοντες την έναρξιν της θείας λειτουργίας. Οι έκ των πλησιεστέρων στρατώνων, άφίχθέντες πρώτοι, άποθέσαντες τὰ δπλα ειχον διασκορπισθη εις τὰ πέριξ. Συνήθως ό στρατός έκκλησιάζετο έν τώ ναφ του αγίου Γεωργίου, τή ούτω καλουμένην μητροπόλει. Ό κόμης Ιωάννης Καποδιστριας έκκλησιάζετο πάντοτε έν τώ ναφ του αγίου Σπυριδώνος κατά τας εόρτασίμους ήμέρας σπανίως άπουσίαζεν έκ της θείας λειτουργίας. Τή 27 Σεπτεμβρίου περι την ώραν έκτην της πρωίας διηυθύνθη προς τον ναόν*), συνοδευόμενος υπό των δύο συνήθων αυτου όπαδών, του Αλθανού ύππερέτου και του Γεωργίου Κανδιώτου**). Σκυθρωπός συνήθως ό κόμης εκείνην την ήμέραν έφαινετο φαιδρότερος. Μετά χαρίεντος μειδιάματος έχαιρέτα τους καθ' όδον άπαντωμένους γνωρίμους, και κατά το φαινόμενον ούδόλωσ έφαντάζετο περι της τεκταινομένης κατ' αυτου συνομωσίας ούδδ είχε το έλάχιστον προαίσθημα περι του έπιχειμμένου αυτώ φοβερού κινδύνου***).

*) Γνωστόν είνε ότι έν Ελλάδα έννορις τελευταί πάντοτε ή λειτουργία· τούτο δέ έπεκράτησε προς άποφυγήν συγκρούσεων μετά των Τούρκων· οι Έλληνες ήθελον να τελειώσωσι την λειτουργίαν πριν ή οι Τούρκοι ήρθεθωσιν.

***) Ό Καποδιστριας λιτός καθ' όλα δέν ήγάπα τας έπισήμους έπιδείξεις· άπλούστατα ένδεδυμένος και κρατών βακτηρίαν έζήρχετο καθ' έκαστην εις περίπατον συνοδευόμενος υπό του Αλθανού ύππερέτου του, έντοτε και υπό του Κανδιώτου, δν όμως δέν ήγάπα πολύ. Ό Κανδιώτης ήτο μονόχειρ, άπόλεος την δεξιάν χείρα μαχόμενος ύπερ πατρίδος.

****) Ό Κυβερνήτης διατέλει ήσυχος· είχε λάθει ειδήσεις ένδοτικάς έκ Λονδίνου· έκτός τούτου γνωρίζω ότι ό Κοντουριώτης, ό άρχηγός των έν Έγρω δυσχεραστειμένων είχε γράψει προς αυτόν επιστολήν, δι' της έξεφραξεν την έπιθυμίαν να προσέλθη, άρκει ό Κυβερνήτης να έφείδετο της φιλοτιμίας του.

(άκολουθεϊ.)

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ.

(Μετὰ εἰκόνων, ἕκαστ. 248 καὶ 249.)

Ἐν τῷ προλαβόντι ἡμῶν τεύχει δι' ὀλίγων λέξεων ἀνηγγελομεν τὴν φρικτὴν καταστροφὴν, τὴν συμβῆσαν ἐν τῇ εὐθύμῳ καὶ ζωηρᾷ τῆς Αὐστρίας πρωτεύουσῃ τὴν ἑσπέραν τῆς 8 Δεκεμβρίου (ἔ. ν.). Σπανίως τὰ χρονικὰ τῶν τυχαίων συμβάντων ἀνεφέρουν ὁμοίαν καταστροφὴν, ἧς αἱ διαστάσεις εἰσι δυστυχῶς πολὺ μεγαλειότεραι ἢ ἂν κατ' ἀρχὰς ὑπετίθετο.

Τὸ μελοδραματικὸν θέατρον, τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ring-Theater, ἐν τῶν κομφοτέρων κτιρίων τῆς εὐρείας τῆς Βιέννης λεωφόρου, ἐγένετο αἰφνης ἀνάλωμα τοῦ πυρός. Πυρκαϊὰ ἐν θεάτρῳ δὲν εἶναι θεαίως πρᾶγμα πρωτοφανές· ἀπ' ἐναντίας ὀλίγα θέατρα ἀποφεύγουσι μέχρι τέλους τὴν τύχην ταύτην. Ἄλλ' ἡ πυρκαϊὰ τοῦ θεάτρου τούτου συνωδεύετο ὑπὸ τοιοῦτων καὶ τοσοῦτων ἐκτάκτων καὶ σπαραξικαρδίων ἐπεισοδίων, ὥστε δικαίως διήγειρε τὴν συμπάθειαν τοῦ κόσμου ὅλου. Πάντες συνεκινήθησαν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς μεγάλης καταστροφῆς· πάντες μετὰ πυρετώδους ἀνυπομονησίας ἀνεγίνωσκον τὰς διαβιβαζομένας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις περὶ τοῦ συμβάντος δυστυχήματος. Δὲν εἶχεν ἀπῶς κατ' ἐν θέατρον· ἀλλὰ μετὰ τοῦ θεάτρου εἶχον κατ' ἐξέλιξιν τῶν ἐντὸς αὐτοῦ ἐυρισκομένων θεατῶν. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐλέγετο ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ἀνήρχετο εἰς 150 μέχρι 200· μίαν ἡμέραν μετὰ ταῦτα ὁ ἀριθμὸς ἦτο διπλάσιος, καὶ ὅταν ἐγνώσθη ἡ ὅλη φρικτὴ ἀλήθεια ὁ ἀριθμὸς εἶχε τετραπλασιασθῆ. Χίλιοι περίπου ἄνθρωποι εἰσὶν οἱ ἀπωλεσθέντες. Ἀπίστευτον φαίνεται, καὶ ὅμως εἶναι ἀληθέστατον! Πῶς ἦτο δυνατόν μία πυρκαϊὰ νὰ ἐπιφέρει τοιαύτην καταστροφὴν εἰς ἀνθρωπίνους ζωάς; Πῶς ἦτο δυνατόν ἐκ τῶν 1500 περίπου θεατῶν νὰ μὴ σωθῶσιν εἰμὴ ὀλίγοι μόνον, ἐν ᾧ, ὡς γνωστὸν, ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσιν ἐν θέατρον, ὅσον καὶ ἂν ᾖ, ἦναι πεπληρωμένον, δύναται ἀνέτως νὰ κενωθῆ ἐντὸς δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας, καὶ θεαίως ἐν ὥρᾳ κινδύνου κενούται ἐντὸς πέντε μόνων λεπτῶν; Καὶ ὅμως τὰ πέντε ταῦτα λεπτὰ ἤρκεσαν ὅπως ὀρύξωσι τὸν τάφον εἰς χιλιάδα ἀνθρώπων ζωηρῶν, εὐδαιμόνων καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ τῆς ὑγείας τῶν.

Τοῦτο δὲ συνέβη ἕνεκα σειρᾶς ἐκτάκτων ὅλων καὶ θλιβερῶν περιστάσεων, καὶ ὅπερ τὸ φοβερώτερον, ἕνεκα ἀσυγγνώστου ἀμελείας ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν φρουρῆσιν τῶν δημοσίων τούτων ἐντευκτηρίων. Εἰς αὐτοὺς ἐπιβρίπτεται γενικῶς ἡ ὅλη μομφὴ διὰ τὸ συμβῆναι δυστύχημα.

Πολλὰ ἐρρήθησαν καὶ ἐγράφησαν τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας περὶ τῆς αἰτίας τῆς πυρκαϊᾶς· ὅτι ὅμως ἐκ τῶν διαφόρων ἀνακρίσεων καὶ καταθέσεων φαίνεται θεθαίον εἶναι, ὅτι ἐλαφρὸν παραπέτασμα σαλευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὑπεράνω μικρᾶς λυχνίας ἀνεφλέχθη εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς σκηνῆς· ἀπὸ τοῦ παραπετάματος τούτου τὸ πῦρ μετεδόθη ὡς δι' ἡλεκτρικοῦ βρέματος εἰς τὰ παρασκήνια. Ἐνταῦθα ἄρχεται ἡ ἀμέλεια τῶν φυλάκων. Ἄντι νὰ κλείσωσιν οὗτοι ἀμέσως τὴν σιδηρᾶν αὐλαίαν, ἧτις, ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ἀποχωρίζει τὴν σκηνὴν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ θεάτρου, καὶ δίδει καιρὸν εἰς τοὺς θεατὰς νὰ σωθῶσι διὰ τῶν διαφόρων διαδρόμων· ἀντὶ ν' ἀνοίξωσι τοὺς κρουνοὺς τοῦ ὕδατος καὶ νὰ δαμάσωσι τὸ ἀδηφάγον στοιχεῖον ἐν τῇ γενέσει αὐτοῦ — οὗτοι ἔσπευσαν πρῶτοι ν' ἀναχωρήσωσι καὶ ἐγκατέλιπον εἰς τὴν τύχην τῶν τοὺς ἀμερίμνους ἔτι θεατὰς. Ὅταν δὲ οἱ θεατὰι ἐνόησαν ὅτι ἐξεβράγγη πυρκαϊὰ· ὅταν εἶδον τὰς φλόγας μεταδιδόμενας ἀπὸ τῆς σκηνῆς εἰς τὰς ἀνωτέρας τῶν θεωρείων σειρὰς καὶ σπεύδοντες καὶ κραυγάζοντες ἔτρεχον πρὸς τοὺς διαδρόμους ὅπως εὕρωσι τὰς ἐξόδους, οἱ διαδρόμοι ὅλοι ἦσαν σκοτεινοί. Εἰς τῶν μηχανικῶν, φοβηθεὶς, ὡς λέγεται, μὴ συμβῆ ἔκρηξις φωταερίου (ἐν ᾧ τοιοῦτος κίνδυνος οὐδόλως ὑπῆρχεν) εἶχε κλείσει τὰς στρόφιγγας τῶν σωλῶνων καὶ σκότος βαθὺ, σκότος ἀπαίσιον ἐκάλυψεν αἰφνης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας. Οἱ δυστυχεῖς ἄνθρωποι, ἐξάλλοι ἐκ τοῦ τρόμου, εὐρέθησαν ἐντὸς τῶν σκοτεινῶν διαδρόμων, συνωθούμενοι καὶ συσσωρευόμενοι, πνιγόμενοι δὲ συγχρόνως ὑπὸ τοῦ ὕψισθεν αὐτῶν ὡς δαίμων

τοῦ ἄου ἐπερχομένου πυρός. Ἐζήτουν τὰς ἐξόδους, ἀλλὰ (πρᾶγμα ἀπίστευτον) αἱ θύραι εὐρέθησαν κεκλεισμέναι. Εἶχον κλεισθῆ παρὰ τῆς ἀστυνομίας, μὴ ἐν τῇ συγχύσει εἰσέλθωσιν ἐντὸς τοῦ θεάτρου — κλέπται! Ὅποια ἐπιπόνησις! Ἐτρεχον τότε οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὰ παράθυρα, ἀλλ' ἐκ τῶν παραθύρων τὸ πῆδημα ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον τῆς ὁδοῦ ἦτο θέβαιος θάνατος. Καὶ οὕτω δὲν τοῖς ὑπελείπετο ἄλλο, ἢ νὰ συσσωρευθῶσιν εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ παρὰ τὰς κεκλεισμένας ἐξόδους, καὶ ἐκεῖ συσσωρευόμενοι ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου νὰ ὑποστῶσι τὸν φρικτὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον!

Πόσον ἀσύγγνωστος ἦτο ἡ ἀμέλεια τῶν ἀρχῶν εἰς τὴν θλιβεράν ταύτην περίστασιν, ἀποδεικνύει καὶ τὸ ἐξῆς, ὅπερ κατέθεσε κυρία τις, ἧτις κατῴρθησεν ὡς ἐκ θαύματος νὰ ἐξέλθῃ σφᾶ ἐκ τοῦ φοβεροῦ κρατήρος, πηδῆσασα ἐκ τινος παραθύρου. Ἐξελθοῦσα εἰς τὴν πρὸ τοῦ θεάτρου πλατεῖαν καὶ ἰδοῦσα ἐρχομένους τοὺς πυροσβέστας καὶ τοὺς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας· “Σπεύσατε, ἐκράυρασε, σπεύσατε! Πυρκαϊὰ ἐν τῷ θεάτρῳ! Οἱ ἄνθρωποι καίονται ἐκεῖ!” Καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀστυνομίας τῇ ἀπήντησαν· “Τί φωνάζεις; τὸ θέατρον εἶναι κενόν!” Ναὶ, κενὸν ἦτο πράγματι τὸ θέατρον — κενὸν ζωῆς! Ὁ θάνατος εἶχε τελέσει ἤδη ἐν αὐτῷ τὸν φρικτὸν θερσισμόν. Τίς νὰ περιγράψῃ τὰς σκηνὰς θλας τὰς φοβερὰς καὶ σπαραξικαρδίας, τὰς διαδραματισθείσας ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ θανάτου; Τίς νὰ παραστήσῃ μὲ ποίας κραυγὰς ἀπελπισίας ὁ πατὴρ ἐζήτει τὴν θυγατέρα του, ἡ μήτηρ τὸν μονογενῆ αὐτῆς υἱόν, ὁ σύζυγος τὴν σύζυγον, ὁ ἀδελφὸς τὴν ἀδελφὴν, τὰ τέκνα τοὺς γονεῖς τῶν; Ὅς παράφρονες περιέτρεχον οἱ ἄνθρωποι τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς. Καὶ ἐν τοσοῦτῳ τὸ πῦρ, στοιχεῖον ἀόριστον καὶ φοβερόν, ἐξηκολούθει ἐντὸς τὸ καταστρεπτικὸν αὐτοῦ ἔργον. Μέχρις οὐρανοῦ ἀνεπέμποντο αἱ φλόγες καὶ ἐφώτιζον τὰ πέριξ διὰ λάμπειν ἀγρίας· πανταχόθεν ἀνεδίδοντο οἱ σπινθῆρες καὶ ἐντὸς τῆς φλεγόμενης καμίνου ἐκαίοντο — ἑκατοντάδες δυσμόρφων πτωμάτων, ἐκαίοντο ἄνθρωποι, συβρέσαντες πρὸ ἐνός μόλις τετάρτου τῆς ὥρας ἐκεῖ ὅπως διέλιθον εὐχαρίστως τὴν ἑσπέραν αὐτῶν.

Ἐκ τῶν θεατῶν τινες, ὀλίγοι, ἐσώθησαν θραύσαντες τὰς ὑέλους τῶν ἰσογείων παραθύρων, ἄλλοι ἐσώθησαν πηδῆσαντες ἐκ τοῦ ἐξώστου, καὶ ἄλλοι ἄλλως· ἀλλ' οἱ σωθέντες ἦσαν ὀλίγοι, μόλις τὸ ἐν τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ.

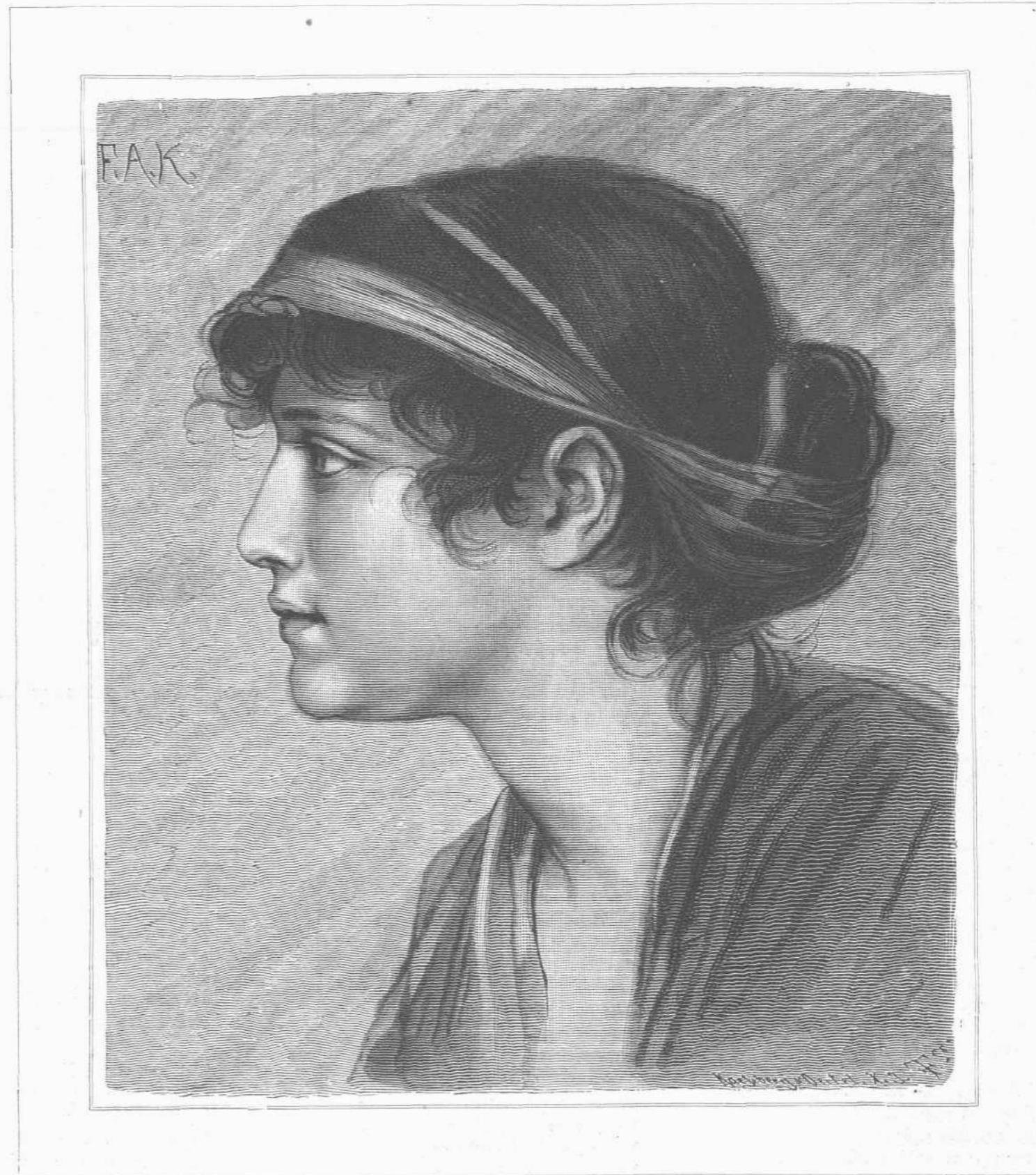
Καὶ ἐκείνη ἡ ἀπαισία νῦν παρῆλθε· τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἡ πόλις τῆς Βιέννης παρίστα θέαμα θλιβερώτατον. Ἡ κατήφεια ἦτο γενικὴ, ἡ συγκίνησις ἀπεικονίζετο ἐπὶ ὅλων τῶν προσώπων· πέπλος πένθιμος εἶχε καλύψει τὴν παρὰ τὸν Δούναβιον μεγαλόπολιν. Στρατιαὶ ὀλόκληροι πυροσβεστῶν, κλητῆρων καὶ ὀπλιτῶν εἰργάζοντο εἰς περιορισμὸν τῆς μηκέτι δαμασθείσης πυρκαϊᾶς καὶ εἰς ἐξαγωγήν τῶν σωμάτων· οἱ ἰατροὶ ἐζήταζον τὰ ἐξαγόμενα ἡμικαυστα σώματα, μήπως εὕρωσι παρὰ τινι ἀκόμη σημεῖον ζωῆς. Πλὴν ματαία ἐλπίς! Ὅλα ἦσαν πτώματα, ὧν πλεῖστα ἀγνώριστα.

Δύο ἡμέρας μετὰ ταῦτα ἐγένετο ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν θυμάτων· πλήθος ἀπειρον κατέλαβε τὸ ἐκτεταμένον νεκροταφεῖον καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ. Μετὰ δυσκολίας ὁ στρατὸς ἠδύνατο νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν· τοσαύτη ἦτο τοῦ λαοῦ ἡ ἔξασπις. Τὰ φέρετρα μὲ τὸ θλιβερόν αὐτῶν περιεχόμενον ἦσαν τοποθετημένα κατὰ σειρὰν, ἄνευ διακρίσεως κοινωνικῆς τάξεως, ἄνευ διακρίσεως θρησκευματος· διὸ καὶ ὅλων τῶν θρησκευμάτων οἱ ἱερεῖς ὑψόλγησαν τοὺς νεκροὺς ἐκείνους διαδοχικῶς. Σκηναὶ σπαραξικαρδία ἐλαβον χώραν κατὰ τὸν ἐνταφιασμόν· δύο γυναῖκες παρεφρόνησαν· ἴσως ἦσαν δυστυχεῖς μητέρες, ἀπωλέσασαι ἐν μιᾷ στιγμῇ τὴν μόνην αὐτῶν ἐλπίδα, τὸ μόνον αὐτῶν στήριγμα! Ὁ ὄχλος, μάρτυς τῶν σκηνῶν τούτων ἤθελε προσθῆ εἰς διαδηλώσεις καὶ εἰς ἀτακτήματα ἴσως, ἐὰν ὁ στρατὸς δὲν ἦτο παρὼν, ἔτοιμος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν παρεκτροπήν.

Ὅς ἦτο ἐπόμενον εὐθὺς τὴν ἐπιοῦσαν ἠνοίχθησαν οἱ κατάλογοι τῶν συνδρομῶν διὰ τὰ δυστυχεῖ ὄματα τῆς καταστροφῆς, καὶ κυρίως διὰ τὰ ὄρφανὰ, τὰ ὅποια ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀπώλεσαν πᾶσαν προστασίαν καὶ πᾶν στήριγμα. Αἱ συνδρομαὶ συνέβρεσαν γενναῖαι πανταχόθεν καὶ μέχρι τοῦδε τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὸ ἐν

ἑκατομμύριον φιορινίων. Εἰς ἰδιώτης, GÜTTEL ὀνόματι, ἄλλοτε τραπεζίτης ἐν Νέα Ὑόρκη καὶ πρὸ τετραετίας ἀποκατασταθεὶς ἐν Βιέννῃ οὐχὶ δὲ πολὺ εὐκατάστατος, συνεισέφερε 135 χιλ. φιορινίων. Ὁ GÜTTEL ἠτοίμαζετο νὰ μεταβῆ μεθ' ἐνός φίλου του εἰς τὸ

λέγεται ὅτι ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα ὑπῆρχε τὸ θέατρον τοῦτο, θέλει κατασκευασθῆ κήπος, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἰδρυθήσεται μνημεῖον, ἀναμνησκόν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν φρικτὴν καταστροφὴν, ἧ, ὅπερ καὶ τὸ εὐεργετικώτερον, θέλει ἀνεγερθῆ

ΕΙΚΩΝ Φ. Α. ΚΑΥΛΒΑΧ.

θέατρον, ἔνθα εἶχεν ἐνοικιάσει ἀπὸ τῆς πρώτης ἤδη θεωρείων· φθάσας δὲ πρὸ τοῦ θεάτρου εἶδε μετὰ φρίκης τὸ συμβῆναι. Ἐν Παρισίαις, ἐν Βερολίνῳ, ἐν Λονδίνῳ κ. τ. λ. γίνονται συνεισφοραὶ.

Αἱ σημεριναὶ ἡμῶν εἰκόνες παριστάνουσιν ἡ μὲν τὸ θέατρον, ὁποῖον ἦτο πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς, ἡ δὲ πῶς ἦτο κατὰ τὴν πυρκαϊάν. Ἡ δευτέρα αὕτη εἰκὼν ἐλήφθη ἐπιτοπίως· ἡ πρώτη ἐγένετο ἐκ φωτογραφίας, κατασκευασθείσης ἐν ἔτει 1873, ὅτε μόλις εἶχεν ἀποπερατωθῆ ἡ ἀνεγερσις αὐτοῦ.

μέγα ὀφφανοτροφεῖον διὰ τὰ δυστυχεῖ πλάσματα, τὰ ὅποια ἀπωρφάνισεν ἡ πυρκαϊὰ. Ὅπωςδὴποτε ἡ θέσις ἐκείνη θέλει μείνει διὰ παντὸς μνημεῖον τῆς ἀμελείας καὶ κακῆς διοργανώσεως τῶν ἀρχῶν καὶ κυρίως τῆς ἀστυνομίας, ἧτις ἠδύνατο καὶ ὄφειλε νὰ προστατεύῃ καλλίτερον τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν.

ΤΟ ΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΙΑΒΑΘΑ.

(συνέχεια· ἔρα προηγ. τεύχος.)

Κατεχάρη ὁ πρεσβύτερος
Ἄμ' ἰδὼν τὸν Χιαβάθα.

Ἔλεος εἶπε, Χιαβάθα,
Εἰς τὴν χώραν τοῦ Ζεφύρου!

Καὶ ὠμίλησαν οἱ δύο
Ἐπ' ἡμέρας ὀλοκλήρους,

Μὲ ὑπομονὴν ὁ νέος
Τοῦ πατρὸς τοῦ ἡεροῦτο

Τέλος εἶπε· "Ζεφύρε μου,
Τίποτε δὲν σὲ φοβίσει;

Καὶ ὁ Ζεφύρος ἐβόησε
Ἵπερῆφανος καὶ γαῦρος,

Κι' εἶδε πρὸς τὸν Χιαβάθα
Μὲ γλυκὴ καὶ πρῶτον βλέμμα

Καὶ ὁ νέος Χιαβάθα
Σιωπῆσας ἐπ' ὀλίγον

Καὶ ὁ Ζεφύρος ἠγέρθη
Τὸ φυτόν νὰ ἐκρίνωσῃ —

Πλὴν ὁ Χιαβάθα ἀφῆκε
Μὲ προσπορευόμενον τρόμον

Κι' ὁ πατήρ· "Ἄς, ἦναι, εἶπε·
Ἄληθῶς δὲν τὸν ἐγγίτω."

Κι' εἶπεν οὗτος· "Σὺ, ὦ πάτερ,
Σὺ ἐφόνευσας ἀδικίαι

Ἐγερθεὶς ὁ Χιαβάθα
Μ' ἀπειλητικὸν τὸ βλέμμα,

Πλὴν ὁ ἄρκων τῶν ἀνέμων
Ἄποσθι μ' ἐν φύσημά του

Ἦρξεν ὁ ἀγὼν φρικώδης
Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους.

Καὶ ὁ Ζεφύρος ἐν τέλει,
Ἐξαντήσας τὰς δυνάμεις,

Ἄπ' τὸν νέον Χιαβάθα
Πρὸς τῆς χώρας τοῦ τὰς πόλεις,

Τότε ὁ Ζεφύρος γελᾶσαι·
"Στάσου, εἶπε, Χιαβάθα,

Ἐστειλέτωσιν ὀλίγον
Εἰς τὴν γῆν τῶν Λακοτάχων,

Αὕτη ἦτο ἡ συμβῶσα
Φοβερὰ μονομαχία

Ἐν τοσοῦτ' ὁ Χιαβάθα
Ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἶκον.

ὁ "Ἐνθ' ὁ ῥῶαξ Μινεχάας..." Ἡ περὶ τοῦ φροῦριον SNELLING γῶρα εἶναι γραφικωτάτη.

Ἵπὸ ὄρους μεγάλας βέων
Μειδιῶν πρὸς τὰς εὐφόρους

Ἐκ' ἠκόνειεν ὁ γέρον
Ὁ χαλκὸς ἀγμὰς δεξιάς

Ἐκατοίκει δὲ μαζῷ του
Ἡ ὠραία του θυγάτηρ,

Διατὶ ὁ Χιαβάθα
Ἐσταμάτησεν ὀλίγον

Τίς τὰς φλογεράς μαντεύει
Τῆς νεότητος ἰδέας;

Ἐπιστρέψας εἰς τὸν οἶκον
Ὅλα εἶπε τῇ Νοκίμῃ.

Η ΝΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΙΑΒΑΘΑ.

Τῶρ ἀκούσατε, θά εἶπω
Πῶς προσεύχετα νηστεῶν

ῥακτῶν τούτων εἰσάγονται οἱ "μικροὶ καταβήκται" λεγόμενοι, ἔχοντες 40 ποδῶν ὕψος καὶ σχηματιζόμενοι ὑπὸ ποταμοῦ, ὅστις γίνεταί εἰς τὸν Μισσιππὶν.

Τὸν λαὸν του θέλει μόνον
Ἐδουχῆ, εὐημεροῦντα.

Ἐν πυκνῇ τοῦ θάσου θέσει
Καὶ πλησίον ῥουακίου

Καὶ τὴν πρώτην μὲν ἡμέραν
Τῆς νηστείας του ἐξῆλθεν

Ἐξαρτάται ἡ ζωὴ μας!"

Τὴν δευτέραν δὲ ἡμέραν
Τῆς νηστείας πρὸς τὴν ὕψην

Ἐξαρτάται ἡ ζωὴ μας!"

Τὴν ἡμέραν δὲ τὴν τρίτην
Τῆς νηστείας σίνουος ἔλος

Ἐξαρτάται ἡ ζωὴ μας, εἶπεν

Τὴν τετάρτην δὲ ἡμέραν
Τῆς νηστείας κουρασμένος

Ἀφῆκε εἶδε νεανίαν
Μὲ χρυσόστικτον ἐσθῆτα

Ἰλαῶς σοι, εἰσακούει
Ὁ θεὸς τὴν δέησίν σου,

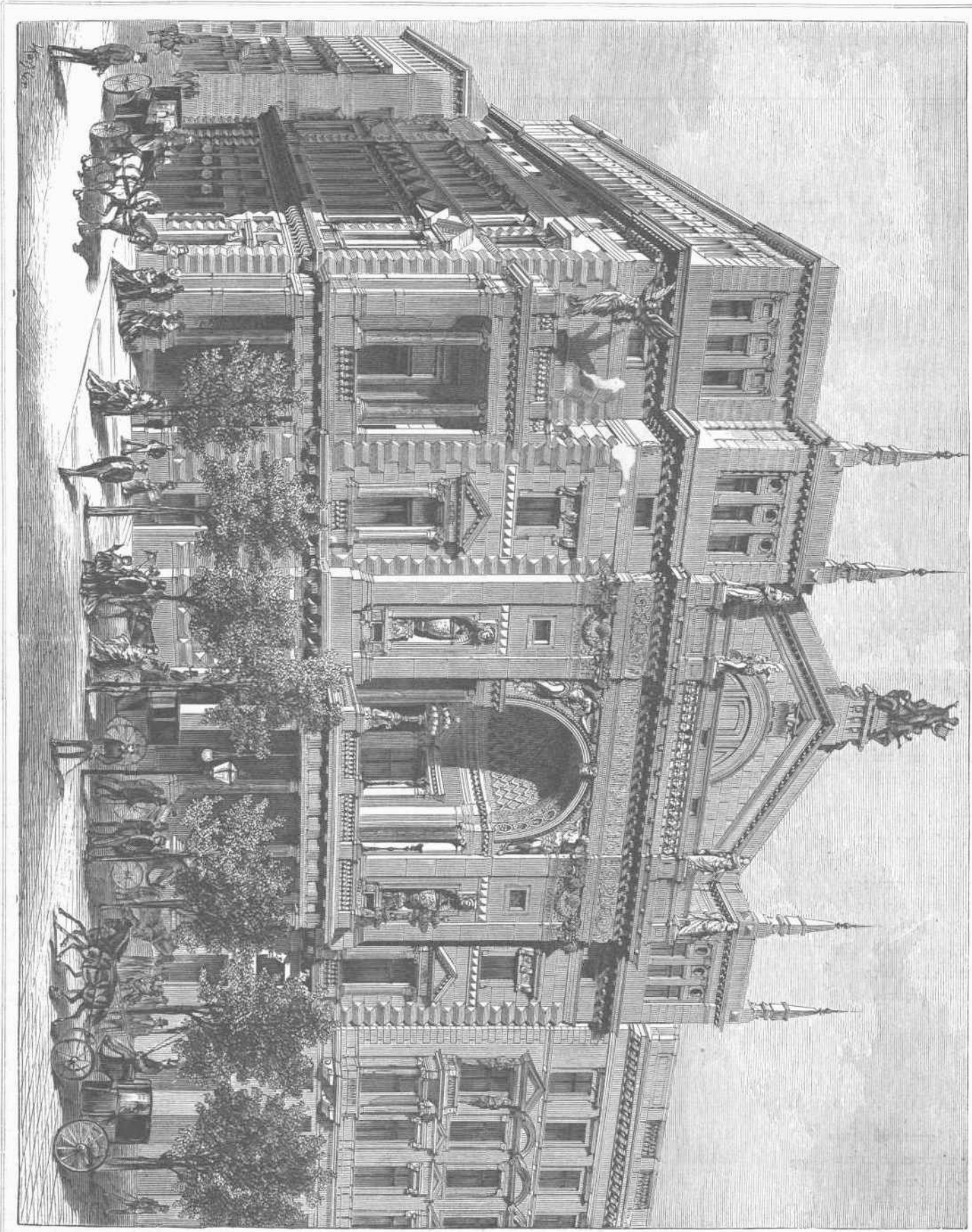
Ἐξαρτάται ἡ ζωὴ μας!"

Κάτιςχος ἐκ τῆς νηστείας
Ἐσκήσθ' ὁ Χιαβάθα,

Καὶ ἐπάλασαν οἱ δύο
Μὲ ὄρημν ὑπὸ τὸ φέγγος

Ἐξαρτάται ἡ ζωὴ μας, εἶπεν
Ἡ ζωὴ μας ἐξαρτάται!"

Καὶ τὰς δύο δὲ ἡμέρας
Μετὰ ταῦτα, καθ' ἣν ὥραν

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΟΥ RING EN BIENNHE.

Η ΤΥΧΗ.

ΑΡΧΑΙΟΝ ΑΓΓΑΜΑΤΙΟΝ ΕΥΡΕΘΕΝ
ΕΣΧΑΤΩΣ ΕΝ ΠΟΜΠΗΙΑ.

(Μετὰ εἰκόνας.)

Ἐν τῷ προδόμῳ οἰκίας
τινὸς ἀνασκαφείσης ἐσχά-
τως ἐν Πομπηίᾳ κατὰ τὸ
ἕβδομον τμήμα εὐρέθη
ἐντὸς παστοῦ (niche) τὸ
μικρὸν ὀρειγάλκινον ἀγαλ-
μάτιον τῆς Τύχης, οὗ
τὴν εἰκόνα παραθέτομεν.
Τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο ἔχει
ὕψος 12½ δακτύλων συμ-
περιλαμβανομένης καὶ τῆς
βάσεως αὐτοῦ. Ἡ Τύχη
φορεῖ μακρὸν χιτῶνα καὶ
μανδύαν καὶ κάθηται ἐπὶ
εὐρείας ἐδρας, κρατοῦσα
τοὺς πόδας ἐπὶ ὑποβάθρου
(Suppedaneum). Ἡ δε-
ξιὰ αὐτῆς χεὶρ κρατεῖ ἀρ-
γυροῦν κύπελλον, ἡ δὲ
ἀριστερὰ τὸ κέρας τῆς
Ἀμαλθείας. Ἀρχαιολογι-
κῶς περιεργὸς εἶναι κατὰ
τοῦτο ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆ,

Η ΤΥΧΗ, ΑΡΧΑΙΟΝ ΑΓΓΑΜΑΤΙΟΝ ΕΥΡΕΘΕΝ ΕΣΧΑΤΩΣ ΕΝ ΠΟΜΠΗΙΑ.

ὅτι σπανιώτατα ἀπαντᾶ-
ται ἀγάλμα Τύχης ἐν τῇ
θέσει τῶν Ἐφεστίων θεῶν.
Καὶ παστοὶ μὲν ἀπαντῶν-
ται πολλοὶ ἐν ταῖς οἰκίαις
τῆς Πομπηίας, σπανίως
ὁμως περιέχουσιν οὗτοι
ἀντικείμενα ἀξίας, ὡς τὸ
εὐρεθὲν ἀγάλμα τῆς Τύ-
χης. Ἐν τῷ αὐτῷ παστῷ
εὐρέθη καὶ μικρὸν ὀρει-
γάλκινον λόγγος ἐν σχή-
ματι ἀνθρωπίνου ποδός,
ὅστις κατὰ πᾶσαν πιθανό-
τητα ἔκαμε πρὸ τοῦ ἀγάλ-
ματος τῆς Τύχης.

Ἐν τῷ περιστυλίῳ τῆς
αὐτῆς οἰκίας εὐρέθη καὶ
ἕτερον μικρὸν ὀρειγάλκινον
ἀγαλμάτιον, ὕψους 22 δακ-
τύλων, παριστῶν Ἐρωτα,
κρατοῦντα ἐπὶ τοῦ δεξιῦ
ῶμου δελφίνα. Τὸ ἀγαλ-
μάτιον τοῦτο ἐκόσμηε τὸν
μικρὸν μαρμάρινον πίδακα
τοῦ περιστυλίου.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ.

König und Herzog
Paul König von Württemberg

"Αφθώς και πιστός."

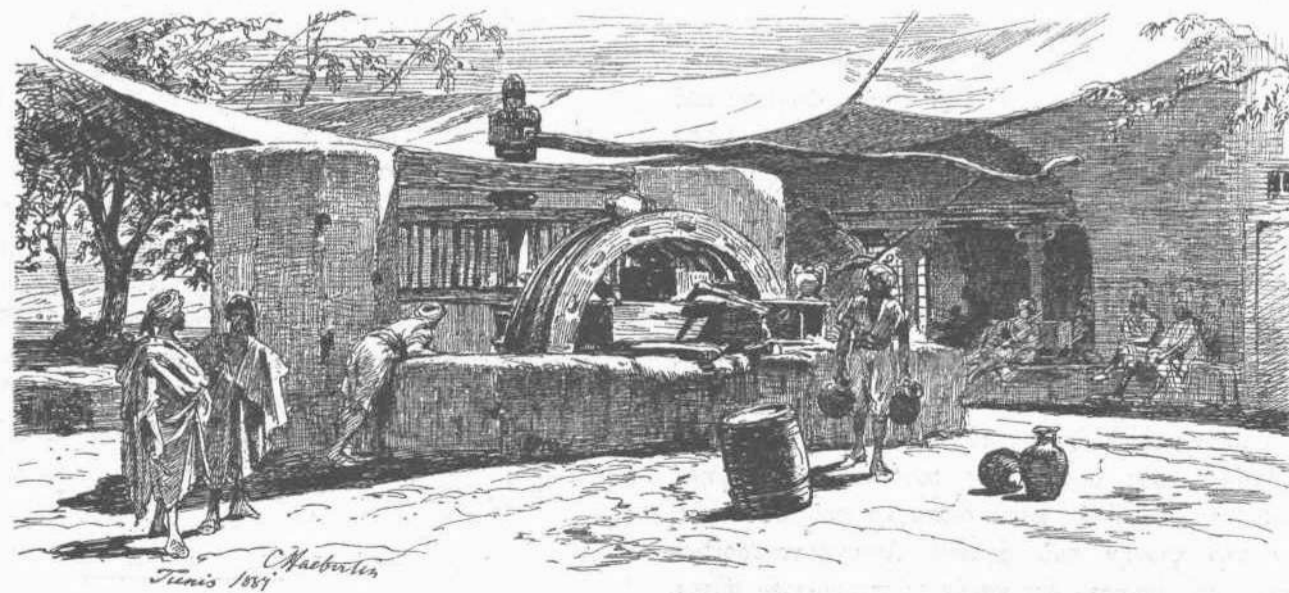
Κάρολος, βασιλεύς της Βυρτεμβέργης.

Olga
Reine de Wurtemberg
Gr. Duchesse de Saxe-Cobourg

Όλγα, βασίλισσα της Βυρτεμβέργης,

Μεγάλη δούκισσα πασών των Ρωσιών.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΥΚΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΤΤΟΓΡΑΦΩΝ (εκδότης J. H. SCHORER εν Βερολίνη 1881).

Charleston
Janis 1881

ΘΕΑ ΕΚ ΤΤΝΙΔΟΣ.

"Alle für das Kaiserthum"
Wilhelm I. Kaiser
den 15. Februar 1881. Berlin

"Ευγενής έστω ό άνθρωπος
'Ελεήμων και αγαθός."

Βικτωρία, πριγκίπισσα της Γερμανίας.
'Εν Βερολίνη.

Τῆ 15 Φεβρουαρίου 1881.

Ich mag's, Gott mag's.
Friedrich Kaiser von Preussen
Berlin 4. März 1881. Garmisch-Partenkirchen.

"Τό έπιχειρώ, και ό Θεός βοηθός."

Φριδερίκος Κάρολος της Πρωσίας.

Fr. von der Werra, Mitglied des Reichstages
aus Kassel, gegen die Württembergische
und den Preussischen
Union 10. Februar 1881

Fr. Moltke
Generalmajor

"Δόξα και τιμή τοίς γενναίοις εκείνοις, οίτινες κινδυνεύουσι τήν ζωήν των όπως σώσωσι
τήν ζωήν άλλων."

'Εν Βερολίνη τῆ 10 Φεβρουαρίου 1881.

Κόμης Μόλτκε
Στρατάρχης.

ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΥΚΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΤΤΟΓΡΑΦΩΝ (εκδότης J. H. SCHORER εν Βερολίνη 1881).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΕΛΛΑΣ. Τὸ ζήτημα τῶν ἐλληνικῶν ταχυδρομίων ἐν Τουρκίᾳ περιμένει ἀκόμη τὴν λύσιν του. Πότε αὕτη θὰ ἐπέλθῃ, ἀδύατον καθοτῆσαι...

Τίσι ἐν Ἀφρικήν ἐκ τῶν κακοχηῶν καὶ τῶν νόσων εἶναι παύωσαν, ἅν καὶ ἡ κυβέρνησις ἀποκρύπτῃ ὅλην τὴν ἀλήθειαν...

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΝΟΥΣΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ.

Ἐὶς τῶν ἐπιφανοτέρων ἠρώων τῆς Κρήτης, ὁ Α. Μανουσogiannaκῆς, ἀπεθίκεν κατ' αὐτὰς ἐν τῇ γενεαίᾳ αὐτοῦ νήσῳ ὑπερκεκατοντοῦτης.

ΤΑ ΔΥΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΚΡΙΛΟΦ.

(Μετάφρασις Π. Α. Ἀβελίου).

Δύο περιστέρια κάτασπρα ὡς ἀδελφάκια ἐξοῦσαν. Ἐτρωγαν κ' ἐπιναν μαζὺ, ἀχώριστα...

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐκθεσις χαλδαϊκῶν ἀρχαιοτήτων.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος μηνὸς θὰ λάβῃ χώρα ἐν Παρισίῳ ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Δουβρίου...

Μικρὸ κακὸ φεύγει μ' ὄρημν καὶ τὸν ἀέρα σιγίζει. Μὰ νὰ, κακὸ χειρότερο τὸ θῆκε τὸ καυμένο...

παρεχόντων ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειότεραν εἰς τοὺς θεατὰς ἀσφάλεια. Πρότασις τις, ὑποβληθεῖσα ἐπὶ τούτῳ, φαίνεται ἥτιν ἐπιτυχῆς ἀκούσας...

ἐργασία δὲν ἐγένετο τὸ πρῶτον ἦδη, διότι ἐν τῇ ἀνθρακοφόρῳ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀγγλίας, τῇ Κορνουάλλῃ, ὑπῆρχον πρὸ καιροῦ τοιαῦτα στοᾶ...

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

ΚΑΚΑΟΝ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ ΛΗΒΙΓ (LIEBIG).

Εύρηται παρ' άπασι τοίς φαρμακείοις και παντοπωλείοις του Κόσμου.

Το ξυλογραφικόν τούτο κατάστημα είναι εν τών άριστων εν Λειψία, χάρει δέ και φήμην καλήν εν όλη τή Γερμανία. Πάσα παραγγελία, αναγομένη εις τó είδος τής ξυλογραφίας, εκτελείται προθύμως και ταχέως. Αί τιμαί εισί συγκαταβατικά. Τó κατάστημα τούτο, εν ώ έργάζονται άριστοι τεχνίται, είναι ήδη ιδρυμένον πρό 25 έτών, και έξετέλεσε πλείστα όσα καλλιτεχνικά έργα άξια λόγου και διά διαφόρους γραφικάς επιθεωρήσεις και διά διδακτικά βιβλία.

Ό μακρός αύτου βίος είναι δι' αύτό ή καλλιτέρα σύστασις.

Ο ΕΚΑΤΟΓΓΡΑΦΟΣ

ανατυπώνει 50 μέχρι 150 κισ και διά μελάνης και διά τών ποικιλωτέρων χρωμάτων (Haber μετάλλια άξίας). Διά πλειοτέρας πληροφορίας και δείγματα άπευθυντέον εις τó

γραφείον του Έκατογγράφου

(Λονδίνον. 135 Cheapside) ή πρός τούς Κους άδελφούς Μαρίνον εις Άθήνας.

THE HEKTOGRAPH

(ό Έκατογγράφος) is still unrivalled for obtaining 50 to 150 Duplicates in indelible black and various coloured inks. (Haber's Prize medals.) Write for particulars and specimen,

Hektograph Depot 135 Cheapside. London, or Messrs Marino Broth. — Athen.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ.

Άντι 16 μαρκών (= 20 φράγκων) πωλώ πολυτελή συσκευήν τραπέζης, ήτις μέχρι τούδε εκόστιζεν 80 μάρκας, και διά τήν διατήρησιν τής όποιας (περιεχομένης 14 λ. άργύρου) παρέχω έγγύησιν είκοσαετή, ήτοι:

- 6 μαχαίρια τής τραπέζης,
- 6 περόνια μονοκόμματα,
- 6 κοχλιάρια τής σούπας,
- 6 στηρίγματα μαχαιρών,
- 12 κοχλιάρια του καφέ,
- 6 ωσόδας,
- 6 κοχλιάρια τών ώων,
- 6 μικρούς δίσκους,
- 2 κοχλιάρια μεγάλη τής σούπας,
- 2 μεγάλα κηροπήγια,
- 1 χαχαροθήκη και πιπεροθήκη,
- 1 τρυπητόν διά τó τέιον.

Τά 60 ταύτα τεμάγια, λαμπράς κατασκευής, κοστίζουν δια όμοϋ 18 μόνον μάρκας. Παραγγέλαι εκτελούνται επί άποστολή τού ποσού τούτου υπό του

Κυρίου A. L. Guttman.
Wien I. Fleischmarkt 6.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα περιοδικόν μετά εικόνων εκδιδόμενον εν ΛΕΙΨΙΑΙ τή 1|13 και 15|27 εκάστου μηνός.

Τιμή έτησία προπληρωτέα φράγκα 40 (= μάρκαν 32 = ρούβλια 16).
Τιμή καταχωρίσεων δι' εκαστον στίχον φοίνικ. 50.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙ και ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ· κ. Δημ. Α. Κορομηλάς, γραφεϊον "Εφημερ ίδες". ΚΕΦΑΛΑΗΝΙΑ· κ. Μιχαήλ Π. Μαντζαβίνος. ΚΕΡΚΥΡΑ· κ. Ι. Ν. αχαμούλης. ΖΑΚΥΝΔΟΣ· κ. Ν. Παπαδόπουλος. Β2ΛΟΣ· κ. Νικ. Γεωργιάδης, ιατρός. ΣΥΡΟΣ· κ. Δ. Β. Άθηνάιος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ και ή λοιπή ΑΙΓΥΠΤΟΣ· κ. Πέτρος Σαράντης, Βιβλιοπωλείον "Ο Φοίνις" εν Άλεξανδρείη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ιωάννης Παπάδης, βιβλιοπώλης. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ· κ. Σ. Γράσος, βιβλιοπώλης. ΚΑΒΑΛΑΑ· κκ. Α. Γ. Κούζη και Σαμυτιανή· κ. Ξενοφών Γκορτζιώτης. ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ· Αίδες, Άνακίας Άλεξανδρείης. ΣΑΜΟΣ· κ. Σαματιάδης, έφορος τής Σαματικής Βιβλιοθήκης. ΒΗΡΥΤΤΟΣ· κ. Χρ. Χριστοφόρου.

ΛΕΜΗΣΟΣ και ΝΙΚΟΣΙΑ Κύπρου· κ. Π. Δ. Παπαδάκης. ΛΑΡΝΑΞ· κ. Ιωάννης Περίδης. ΛΕΥΚΩΣΙΑ· κ. Π. Κωνσταντινίδης.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ· κ. Άριστόδημος Α. Βοσκάφ. ΓΑΛΑΖΙΟΝ· κ. Α. Ι. Σαργιάννης. ΙΒΡΑΙΑΑ· κ. Ιωάννης Α. Βοσκάφ. ΤΟΥΡΝΟ-ΜΑΓΟΥΡΕΛΟΝ· κ. Διον. Ι. Μηλιαρέσης. ΚΟΡΑΒΙΑ· κ. Νικόλαος Καραβίας. ΚΑΛΑΦΑΤΙΟΝ· κ. Νικ. Κουκλέλης. ΤΙΟΥΡΕΒΟΝ· κ. Εόθυμ. Πεταλάς.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ· κ. Ιάκωβος Μάνος, ιατρός. ΜΟΣΧΑ· κ. Γρηγ. Ι. Ροσ σόλυμος. ΟΔΗΣΟΣ· κ. Θεμιστ. Α. Σολομός. ΤΑΙΓΑΝΙΟΝ· κ. Δημ. Δ. Άλεξόπουλος. ΡΟΣΤΟΒΙΟΝ· κ. Στέφ. Λοβέρδος. ΓΕΙΣΚ· κ. Π. Α. Άξιώτης. ΝΙ ΚΟΛΑΙΕΦ· κ. Θεόδωρος Λυκιαρόπουλος. ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑ· κ. Νικ. Γ. Τζιτζέλης. ΓΕΜΑΝΑΙΟΝ· κκ. Άδελφοί Κωνσταντινίδαι. ΚΙΣΝΟΒΙΟΝ· κ. Α. Καρβούνης. ΠΟΤΙΟΝ· κ. Περικλής Ν. Κομηλιάδης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ· κ. Ιωάν. Α. Περβάνογλου, ΔΙΒΕΡΠΟΥΑ· κ. Γ. Θ. Σκρινής.

ΡΟΥΣΣΕΟΥΚΙΟΝ Βουλγαρίας· κ. Σταύρος Χριστοδουλίδης.

ΤΕΡΓΕΣΤΗ· κ. Γεώργιος Γεωργούλης. ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ· κ. Ιωάν. Κ. Σταυρίδης.

ΝΕΑ-ΥΟΡΚΗ· κ. Δημ. Ν. Μπότσης, γενικός πρόξενος τής Ελλάδος.

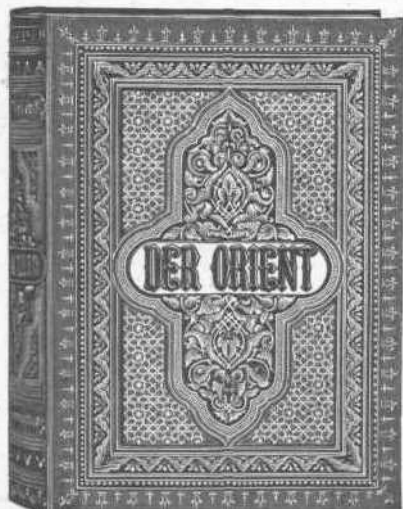
Εις τά μέρη, ένθα εισέτι δέν έυστήθησαν όριστικώς επιστasiai, οι θουλόμενοι δύνανται να γεινωσι συνδρομηταί επί προκαταβολή τής έτησίας συνδρομής, άποτεινόμενοι εις κατ εόθεϊαν εις τήν διεύθυνσιν (ELSTER-STRASSE No. 19) εν ΛΕΙΨΙΑΙ, εις εις τά οικεία ταχυδρομικά γραφεΐα, τής διευθύνσεως του Έσπερου συνανοηθείσης περι τούτου μετά τής Γενικής Διευθύνσεως τών γερμανικών Ταχυδρομείων. Τό φύλλον άποστέλλεται έλεύθερον ταχυδρομικών τελών.

H ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΟΥ. ELSTER-STRASSE No. 19. LEIPZIG.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Α. HARTLEBEN

EN BIENNΗ (1. WALLFISCHGASSE)

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΑΡΤΙΩΣ

"Η ΑΝΑΤΟΛΗ"

(DER ORIENT)

υπό

Αρμ. έαρ. SCHWEIGER-LERCHENFELD.

Μετά 200 εικόνων, πολλών γεωγραφικών χαρτών, σχεδίων κτλ.

Εις 30 τεύχη πρός σολδία 30 τó τεύχος.

"Ο ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ"

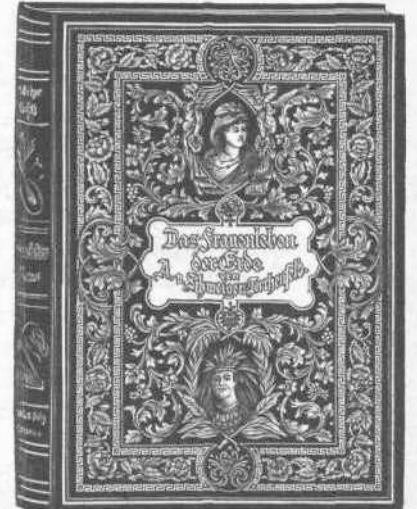
(DAS FRAUENLEBEN DER ERDE)

υπό

Άρμ. έαρ. SCHWEIGER-LERCHENFELD.

Μετά 200 πρωτοτύπων εικόνων υπό Α. WANJURA. Βιβλίον εκ 40 τυπογραφικών φύλλων.

Τιμή φιορ. 6. πολυτελώς εδεμένον φιορ. 7¹/₂.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ εν ΛΕΙΨΙΑΙ. ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλείον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ εν Βερολίνη και Λειψία. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ εν Λειψία.